

12 Martie Isus cheamă pe cei mai neînsemnați Cel mai mare în Împărăția cerului

Textul Biblic: Matei 18:1-9

Versetul de aur

De aceea, oricine se va smeri ca acest copilăș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Matei 18:4

Introducere

Până la momentul textului de astăzi, ucenicii lui Isus au fost martori ai puterii divine a lui Isus prin acțiunile de vindecare (Matei 14:35-36) scoaterea dracilor (15:21-28; 17:14-18), hrănirea miraculoasă (14:15). -21; 15:32-38) și oprirea furtunii (14:22-33). Apostolii Petru, Iacov și Ioan au fost martori personali ai puterii lui Isus, în timp ce I-au observat la schimbarea la față (17:1-13; Marcu 9:2). Mai târziu, Petru a interpretat schimbarea la față ca arătând onoarea și gloria divină a lui Isus (2 Petru 1:16-18). În acel eveniment, puterea lui Dumnezeu a fost revelată în și prin Isus Hristos.

Petru L-a recunoscut pe Isus ca „Mesia, Fiul Dumnezeului celui viu” (Matei 16:16).

Hristos are echivalent în greacă ca Mesia (Ioan 1:41). Evreii au presupus că Mesia va veni cu autoritate și putere ca slujitor uns al lui Dumnezeu (Isaia 42:1-4). Ei nu doreau și nu așteptau un Mesia care suferă și este umilit (Matei 16:21-22).

Învățătura și lucrarea lui Isus i-au pregătit pe oameni să intre în Împărăția lui Dumnezeu (Matei 4:17; Luca 8:1). Pentru a intra în această Împărăție este nevoie ca oamenii să se nască din nou (Ioan 3:3-8) și să facă voia lui Dumnezeu (Matei 7:21). Lecția de astăzi dezvăluie o a treia condiție pentru a intra în împărăția lui Dumnezeu. Textele paralele cu lecția de astăzi sunt Marcu 9:33-37 și Luca 9:46-48.

Contextul lecției

I. Cine este cel mai mare (Matei 18:1-5)

A. O întrebare cu tâlc (v1)

Isus a învățat despre practica „împăraților pământului” (Matei 17:25). Deși el nu învăța despre împărăția lui Dumnezeu, ucenicii lui au început să se întrebe cine va fi cel mai mare în noua împărăție. Cei 12 ucenici s-au certat cu privire la cine dintre ei va fi cel mai mare (Luca 9:46). Discuțiile și argumentele lor cu privire la poziția lor au continuat, chiar și după ce au luat ultima masă cu Isus înainte de arestarea sa (Luca 22:24).

Dacă ucenicii ar fi înțeles învățăturile anterioare ale lui Isus, ar fi înțeles cât de nepotrivită era întrebarea lor. Iată că cel mai mic va fi cel mai mare.

B. Un răspuns neașteptat (v 2-3)

Isus a folosit o varietate de metode de învățare, inclusiv pilde (Luca 15:1-16:15) și ilustrații fizice (Marcu 12:41-44; Ioan 13:3-17). Folosirea de către Isus a acestor metode de învățare a fost unul dintre motivele pentru care ascultătorii săi au fost „uimiți” de învățăturile Lui (Matei 7:28-29). În acest caz el a luat un copil și l-a pus în mijlocul lor spunând că dacă nu se vor face (schimba) ca niște copii, nu vor intra în Împărăția

Cerurilor.

C. Cel mai mare (v 4-5)

Ucenicii au dorit ca Isus să spună care dintre ei va fi cel mai mare. Cu toate acestea, Isus a răspuns cu o învățătură aplicabilă tuturor. Oricine trăiește prescripțiile spuse de Isus va fi mare în Împărăție. Să se smerească și fiecare să devină ca un copil mic ar însemna că ucenicii ar trebui să aibă atitudinea unui copil. Copiii demonstrează smerenie încrezându-se în alții care pot să-i ajute la aceasta. Ei pot face puțin pentru ei înșiși în acest sens.

Isus a demonstrat o viață de umilință în timpul petrecut pe pământ (Marcu 10:45; Filipi 2:5-8; 1 Petru 2:23). Datorită smereniei sale, el a primit trecere în fața Tatăl său ceresc (Fapte 5:30-31; Filipeni 2:9-11).

II. Atenționare împotriva păcatului (Matei 18:6-9)

A. Atenționare cu privire la copilași (v 6-7)

Isus și-a ilustrat învățăturile făcând referire la un obiect pe care ascultătorii săi l-ar recunoaște cu ușurință: o piatră mare de moară. Această ilustrare prezintă un lucru dramatic. Dacă faci pe cineva să păcătuiască, pedeapsa cuvenită ar fi o moarte prin înecare. Urmașii lui Isus nu ar trebui să-i determine pe alți credincioși să păcătuiască și nu ar trebui să abuzeze de nici o autoritate pe care ar putea-o avea. Toată lumea este expusă la păcat, dar cel prin care vine păcatul va avea un sfârșit tragic.

B. Cu privire la noi înșine (v. 8-9)

Isus nu a numit felurile cre-l fac pe om să păcătuiască.

Mâna sau mâinile unei persoane ar putea să ia ceva ce nu-i aparține (Exod 20:15), să creeze idoli (2 Cr 32:19) sau să verse sânge nevinovat (Prov 6:17). Porunca lui Isus este de a tăia... orice părți ale corpului care fac omul să cadă în păcat. Deși o poruncă dură, el nu pledează pentru auto-mutilarea fizică. La urma urmei, cineva poate păcătuia în inima lui ceea ce indică că o auto-mutilare nu este indicată. Isus a folosit un limbaj dur pentru a impresiona ascultătorii săi despre gravitatea păcatului. El a vrut ca poporul Său săi să îndepărteze și să se depărteze de lucrurile care ar provoca acest lucru.

CONCLUZII:

Majoritatea oamenilor, la un moment dat sau altul, doresc să aibă putere și să fie văzuți bine de lume. Suntem bombardati cu mesaje și imagini care celebrează oamenii care par puternici, prestigioși și faimoși – grozavi după standardele lumii.

Răspunsul la aceste mesaje necesită ca credincioșii să se cufunde în învățătura lui Isus cu privire la atitudinile necesare față de grandomanie. Prin puterea Duhului Sfânt, urmașii lui Isus trebuie să învețe să trăiască după definiția lui Isus despre cine este cel mai mare, ea trebuie să includă sinceritatea copiilor.

Mai mult, urmașii lui Isus trebuie să se îndepărteze acele lucruri care i-ar face pe ei înșiși sau pe alții să fie o pricină de poticnire. Aceasta include ignorarea mesajelor lumii despre măreție, putere și prestigiu. Credincioșii ar trebui să înlăture, de asemenea, ispitele de a păcătuia în lucrurile pe care le văd, le aud și le fac. Acestea sunt părțile care compun acțiunile și obiceiurile unui credincios.

În cele din urmă, urmașii lui Isus trebuie să adopte o atitudine de umilință și încredere. Acesta nu este un sentiment de naivitate, ci încredere că Dumnezeu se va îngriji de poporul său și va arăta milă în consistent cu natura lui. Când îmbrățișăm această atitudine, probabil că nu vom primi gloria lumească. În schimb, vom avea parte de slava promisă – și cu mult superioară – de la Dumnezeu (Romani 8:17)

Ce trebuie să memorăm: Adevărata măreție rezultă dintr-o viață de smerenie și stăpânire de sine.